

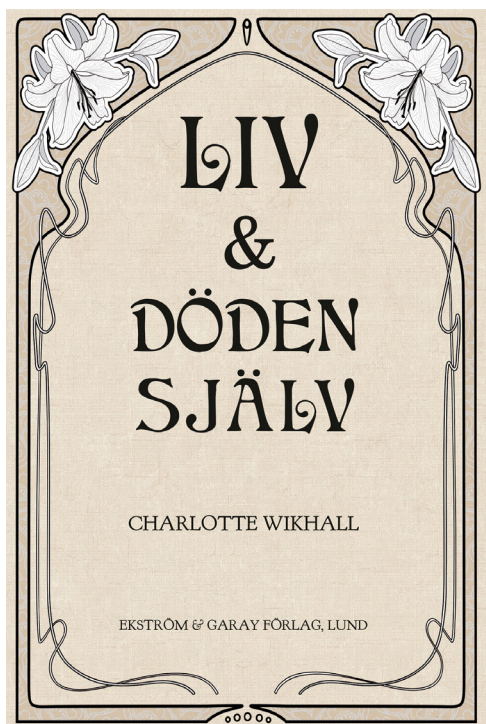
ekström & garay

PRESSRELEASE 2019-06-24

Ny bok från Ekström & Garay:

Liv och Döden själv

Selma-nominerade Charlotte Wikhall är tillbaka med sin tionde bok!

Det är tidigt 1900-tal när berättelsen börjar, på gården Lövnäset, någonstans på den svenska landsbygden och näst intill världens ände. Det är valborgsmässoafton och en flicka föds. Hon får namnet Liv, Liv som Döden verkar följa vart hon än går.

Det är en strävsam och ofta svår tillvaro för Liv och den stora familjen på Lövnäset, men det finns glimtar av ljus. Som Fritiof, äventyraren med alla historierna. Och Tomas, också han född på valborg, hennes bästa kamrat. Och ett nytt liv som väntar.

Liv och Döden själv är en gripande roman där dåtid flätas samman med nutid, ett fängslande livsöde skildrat med ett vackert och säkert språk.

ISBN 978-91-985362-5-6

Utgivning: 2019-06-26

CHARLOTTE WIKHALL

Charlotte Wikhall (född 1977) kommer från arbetarbakgrund i Trollhättan, och bor utanför Alingsås med make, tre barn och hundar. Hon debuterade 2011. Femte romanen *Mirakeldagar* nominerades till Selmapriset, och sedan dess har det blivit fyra romaner till. Ända sedan barndomen har hon drömt om att bli författare, men för försörjningens skull har hon haft varierade yrken, allt från doula till kyrkogårdsvaktmästare. Nu studerar hon till socialpedagog på Högskolan Väst.

Utdrag ur *Liv och Döden själv*:

Vi föddes på samma dag. Valborgsmässoafton dessutom, med bara några timmars mellanrum. Medan eldarna brann kom vi genom ringen av eld. Tomas mor var tyst, svettig och fokuserad som om det hela inte var värre än att klyva vinterns ved bakom dasset. Eldsmärket hade gjort henne sådan kan man tänka. Min mor däremot skrek så som grisen skriker vid julslakten. Hon trodde verkligen att hon skulle dö, klyvas mitt itu. Hade hon fått välja hade hon säkert sprungit ut i nattsärken och slängt sig på det flammande bålet utanför. Men värkarna höll kvar henne i sängen och jag föddes och plötsligt tog smärtan slut, som om den aldrig funnits. Tomas togs emot med de enda tårar Hildur fällt i sitt vuxna liv. Tårar som var lika delar glädje som sorg. Hon hade genast önskat honom ett annat liv, samtidigt som hon ville ha honom för alltid. Han var hennes stora kärlek från allra första stund. Han skrek inte när han kom till världen. Bara tittade på henne med sina nyföddhetsögon som tycktes hänga upp och ner fortfarande trots att han lämnat sin huvudstående tillvaro i livmodern. Hur mina ögon såg ut den där första skälvande stunden är det ingen som vet, för jag skrynklade ihop hela ansiktet och skrek allt jag orkade.

”Den tösen var det liv i” sa doktorn och skrattade.

Mor min somnade, men det första hon sade när hon i gryningen slog upp ögonen var ”Liv.” Eldarna hade slocknat, kreaturen hade släppts ut på bete för första gången i år och häxornas blåkullafärd var överstånden när mor gav mig mitt namn.

ekström
& **garay**

För kontakt och recensionsexemplar:
info@ekstromgaray.se